

השבת על רבי נתן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותו: (קל"מ ב, סו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

שבת בהר

אל תונו איש את אחיו... (כה, יד)

כלל ויסוד כל התורה כלה, הוא שצריכין לזוהר מאד לבלי להטעות את עצמו בזה העולם, כי העולם הזה מטעה את האדם לגמרי, וכמו שבכל הקניינים והמשא ומתן, צריכין להיות נזהר מאונאות והטעאות, כמו כן בעקר הקנין של האדם בעולם הזה, שהוא לקנות תורה ומצוות בבחינת אמת קנה, צריכין גם כן לזוהר מאונאה וטעות. כי כמה וכמה פגמים ופניות חס ושלום יש בהתורה ומצוות של רב העולם, כי על ידי מעשיהם הפגומים, על ידי זה גם הטוב שלהם פגום הרבה, ואי אפשר להינצל בשלמות מהאונאה והטעיות של זה העולם, כי אם על ידי התקרבות להצדיק האמתי. על כן צריכין לבקש ולחפש מאד את הצדיק האמת, ולשפך לבו כמים נכח פני ה' שיזכה למצאו, כדי שיזכה על ידו לברר המדמה שלו, כדי שינצל על ידי זה מכל הטעיות והאונאות הבאים על ידי לבול המדמה. ויש שמאמין בהצדיק האמת ומתחיל להתקרב, אבל אין התקרבותו בשלמות, עד שיזכה על ידי זה לברור המדמה בשלמות, זה בחינת אונאה פחות משתות, כי על ידי שהתחיל להתקרב באמת להצדיק האמת, על ידי זה יצא קצת מבחינת נגה (שהוא בחינת אונאה שתות), כי הצדיק מכריע אותו בכל פעם אל הטוב ואל הקדשה, ועל כן האונאה שלו היא בבחינת פחות משתות ונתן למחילה, כי זה הצדיק הוא בבחינת ואיש חכם יכפרנה. אבל מי שאינו מתקרב אל הצדיק, רק עומד על המשקל שאינו חולק עליו, וגם אינו רוצה להתקרב, זה בחינת אונאה שתות, שהוא בחינת נגה שלפעמים נכלל בקדשה ולפעמים להפך, ועל כן הוא בסכנה גדולה, אם לא ישתדל להתקרב באמת, שלא יפול חס ושלום לרע גמור. אבל על כל פנים כל זמן שהוא בבחינת אונאה שתות, שאינו מכריע לכאן ולכאן, אזי הוא בחינת קנה ומחזיר אונאה, הינו שכל התורה ומצוות ומעשים טובים שלו, שהם עקר קנין האדם באמת כנייל, כל אלו הקניינים יתקיימו, רק שיצטרך להחזיר האונאה, כי יצטרך תיקון וברור גדול לברר התורה ומצוות שלו מהאונאה והטעיות שלו. אבל זה שטעותו בבחינת יתר משתות, הינו שנפל כל כך עד שחולק לגמרי על הצדיק שזה בחינת יותר משתות, הינו שבחינת נגה נכלל בקלפה חס ושלום, שם הוא בחינת בטול מקח לגמרי. שכל הקניינים שלו בטלין ומבטלין לגמרי, ועליו נאמר כאשר בא כן ילך ומאומה לא ישא בעמלו. ויצטרך לסבול מה שיסבול בכמה גלגולים וכו', עד שהצדיק יחזר ויתקנו מחדש לגמרי (לקוטי הלכות- הלכות שלוחין ה', אותיות ל"ט מ' לפי אוצר היראה – צדיק, אות ר"כ)

מכתב

(ספר אבי הנחל ב' - מכתב נ"א)

נפשי ולבי, אשר ה' שמח בו ומתפאר בו ונתן כתר מלכות בראשו בשביל שירחם על ישראל וישתדל בכל כחו במסירות נפש לשדך ולחבר את עם ישראל עם הנחל טובע, אור החדש, הפלא הנורא שמוריד עצמו עד עמקי תהום להציל ולהוציא כל הנפשות משם, ומעלה אותם למעלה משמי שמים. שנה טובה ומברכה בחיים וברכה ושלום ורפואה, אמן.

עקר התיקון, שבכל מקום שנופלים לשם, אפילו למקומות הרחוקים מאד, אל יתייאש את עצמו, ויחפש וידרש משם אחר כבודו יתברך. אין שום ייאוש בעולם כלל, ומכל הנפילות והירידות יכולים לעלות והירידה תהיה תכלית העליה, והכל בכח הצדיק שהוא בעל כח גדול שהוא עומד להסטרטא אחרא בבית הבליעה שלה, ואזי לא די שמקיאה הסטרטא אחרא כל מה שבלעה מן הקדשה, אף גם עצמות חיותה היא מכרחת להקיא. וזה בחינת גרים שמתגיירים שהם היו בתחילה מעצמות הסטרטא אחרא ועכשיו בכח הצדיק חוזרים אל הקדשה, ועל-ידי זה נתרבה כבוד ה' יתברך, ועל-ידי זה נמשך נבואה שעל-ידיה נתברר המדמה וזוכין לאמונה שלמה.

כל דברי הנחל נובע יורדים עד עמקי תהום להעלות כל הנפשות משם, ומעלה אותם למעלה למעלה משמי השמים. מי יערך שבחם מי יספר נוראות גדלתם אין דגמתם. רבונו של עולם מלא רחמים, חוסה עלי כרב רחמיק, יהמו מעיק ורחמיק עלי, על פגום הרוס ונשחת כמוני, לב שנבר ונזכה כמוני, נבזה בעיניו ונמאס כמוני, ועדין שני רחוק מהתכלית מאד מאד ועדין לא יצאתי מחול אל הקדש כמלא החוט, ואתה את עבדך ידעת את כל מה שעבר עלי וכל מה שעברתי עד הנה. ועתה, אחרי כל אלה, עדין אני מאמין באמת שאין שום ייאוש בעולם כלל ועל זה אני סומך עדין בכח הגדול של הצדיקים האמתיים לחתור חתירות עדין אולי אמצא פתח תקוה לשוב אליך, להחיות את עצמי ולמלט את נפשי ממה שאני צריך להינצל ולהימלט. אל תעזובני ה' אלקי, אל תרחק ממני, חושה לעזרתי ה' תשועתי.

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - תלמוד תורה, סימנים לב-לג)

שלמות האדם הוא שיהיה צדיק ולמדן, כי אם אינו למדן אמרו חכמינו ז"ל ולא עם הארץ חסיד, ולמדן בלבד בודאי אינו כלום כי אפשר להיות למדן ורשע גמור חס-ושלום, ולא זכה נעשית לו סם מות. על-כן צריך שיהיה למדן בתורה וחסיד במעשים טובים, ואז הוא דומה למלאך ה' צבאות, והוא מציר אותיות התורה לטוב, ומביא חיים וכל טוב לעולם. ומי שטועה וסובר שבחינת למדן לבד הוא העקר הוא בחינת, אחר שקצץ בנטיעות (לקוטי מוהר"ן, סימן ל"א). ואפילו הצדיק הגמור שהוא צדיק ולמדן כשנופל לפעמים ממדרגתו, כידוע שאי-אפשר לעמד תמיד על מדרגה אחת, אזי בעת שנופל ממדרגתו אם ירצה להחזיק את-עצמו במדרגת למדן שנשאר לו, הוא לא טוב רק צריך להחזיק עצמו ביראת שמים ונקודות טובות שנשאר בו עדיין (שם).

לא תרדה בו בפרך... (כה, מג)

ועל כן הזהירה התורה על כל אחד מישראל שלא יהיה עבד כמו שכתוב כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם וכו' כמו שאמרו רבותינו ז"ל כי עבדות הוא בחינת מלכות וחרות בחינת כל ישראל בני מלכים הם. ועל כן כשאחד מישראל נופל לאיזה בחינה של עבדות מחמת דחקו ועניותו הוא רחמנות גדול עליו כי איש ישראלי לפי דקותו ורוחניותו אינו יכול כלל לישא עליו על העבדות כי על העבדות הוא בחינת המשאוי של עונות ממש שאי אפשר לישראל לישא עליהם כלל משאוי זו אפילו יום אחד כי על העבדות הוא בחינת על העונות ממש. ועל כן החמירה התורה מאד בעבד עברי לא תרדה בו בפרך וכו' וכן בכמה דברים עד שאמרו רבותינו ז"ל הקונה עבד עברי כקונה אדון לעצמו כי התורה החמירה מאד מאד להקטין מאחינו בני ישראל על העבדות לבל יהיה עליו מוטל על העבדות שהוא בחינת זיהמת הנחש וכו' כי איש ישראלי אינו יכול לישא כלל על העבדות, ועל כן אפילו כשכבר נמכר לעבד חס ושלום אף על פי כן צריך

שיחות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)
... רב שלמה הוא היה איש

קדוש מאד, הוא אכל כמו ציפור, אני לא יכולתי, לא יכולתי לסבול, הוא לא אכל, הוא אכל כמו ציפור, ואני צריך לאכול כמו כל אדם ... הוא אכל בקדושה גדולה, כמו ציפור, אני לא יכולתי, אני צריך לאכול, הוא לקח איזה מעט אוכל לפה והחזיק אותו עד שבלע, אחר כך עוד, עוד איזה טיפות, אינני יודע איך הוא חי, אני אכלתי יחד עם רב שלמה, אז נתביישתי מאד, אני אוכל והוא לא אוכל ... ואני באתי לירושלים ונכנסתי לרב שלמה ווקסלר, הפנים שלו היה קדוש מאד, כל האברים שלו היה מין דבר של קדושה, רב שלמה לא היה לו ריח של כסף, הוא לא ידע כלל אם יש כסף בעולם, רב שלמה הוא היה אצל האבא שלו, האבא שלו היה רב בברלין, הוא בא לאבא שלו: "אני ראיני בספר ברחוב היהודים חנות עם "ליקוטי עצות", אז אני ראיני ה"ליקוטי עצות" שהוא מדבר על ארץ ישראל, אני רוצה לנסוע לארץ ישראל", אז הוא אמר לו: "אתה רוצה ארץ ישראל? קח כסף וסע לארץ ישראל", הוא נתן לו כסף, הוא בא לירושלים, ובירושלים היה גאון גדול, רב עקיבא, ואני פחדתי, נכנסתי לבית ופחדתי מאד מרב שלמה, אני אכלתי ורב שלמה לא אכל, הוא אכל כמו ציפור, לא ראיני עוד בעולם הזה בן אדם שאוכל כך, אבל אני הייתי בן אדם, אני צריך לאכול, לאכול ולשותות, רב שלמה היה איש קדוש, אינני יודע איך הוא חי, לא ידעתי, האם אפשר לחיות עם כמה פרורים של עוף? אבל רב שלמה אכל כמו איש קדוש, אני אכלתי כמו שאני רגיל, אוי, אוי, רק לראות אכילה של איש כזה, די, מספיק, שנינו אכלנו בבית, הוא הלך בלילה לחצות לילה הוא הלך לכותל, היה סכנה מערבים, הוא הלך כאילו אין שום סכנה, הוא הלך לכותל עם ישראל בער, הוא לקח אותי והלכנו שנינו לכותל, היינו שנים הלכנו להכותל לחצות לילה, רב שלמה היה הפנים שלו כמו מלאך, מלא קדושה, רק קדושה, ואני הייתי בן אדם שצריך לאכול, אבל רב שלמה לא היה צריך לאכול, אינני יודע איך הוא חי, איך הוא היה חן, אשתו כבר ידעה אכילה שלו, אני באתי פעם לירושלים, ורב שלמה היה חולה, רב שלמה ווקסלר, על-כל-פנים ברוך השם הוא יצא מהמחלה, כשאני באתי לרב שלמה, היה הבית שמחה גדולה, מה השמחה? אינני יודע, רב שלמה היה כל כך שמח, רב שלמה היה לו חלון, הוא ישב תמיד אצל החלון, היה אור ושמחה, ואני באתי, היה שמחה גדולה, מה שהוא לא אכל, אני אכלתי, הוא לא צריך לאכול הרבה, רק כמו עוף, כמו ציפור ...

לא יודע איך הוא היה חי, הוא אכל כמו ציפור, בקדושה גדולה, פנים כזה, אכילה כזו לא ראיני, אני לא יכולתי, אני צריך לאכול ... אני לא יודע איך הוא היה חי, הפנים שלו היה אור, והוא קיבל אותי באהבה...

(ספר אבי הנחל ב' - מכתב נ"ב)

לבי ובשרי, שנחב ממקום גבוה וקדוש מאד ושואב מימי חכמתו ותורתו של הצדיק האמת לרוות צימאון נפשו, ובושר וחותר להשקות בהם כל נפשות ישראל היקרים ותמודים מפני המשלכים ומתגוללים בראש כל חוצות, שזהו עקר הרפואה וההצלחה מרוח שטות וטעות של המינות ואמונות כזביות שגורמים מה שגורמים, עד שמביאים את העולם לתוהו ובוהו. שלום רב.

כשאדם גולה ומטלטל מקדשת ישראל במקומות רחוקים מאד מה' יתברך ואין לו מנוח לכף רגליו, אזי צריך להתחזק מאד באמונת חכמים, כי עכשיו עקר התקון הוא רק בכח הצדיק האמת, שמאמין בו שהוא בחינת שכל הכולל חכמה עליונה, שעל-ידי שנכללין בו באמת נמתקים כל הגבולים וכל הצמצומים ונתקן הכל.

ענת שלום ...

מערכת 054-8429006 / 054-8484486
מכתבים ת.ד. 220 כוכב יעקב 90622
תרומות בבנק הדואר מס' 7-2255-89
שידורים 02-5824048 (15:00-00:00)
אימייל Shabat.Breslev@gmail.com
ארכיון www.nanach.org/parsha

... ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים, ותחנני בחסדיך הגדולים, ותשמרני ותצילני מכל מיני אסורים דאורייתא ודרבנן. ותזכני לעסק בתורתך הקדושה תמיד יומם ולילה, ותעזרני ללמוד בהתמדה גדולה ספרי הפוסקים, ותהיה עמי תמיד, ותחנני מאתך דעה בינה והשכל, לברר כל דיני אסור והתר, ואזכה לידע בברור כל הדינים לאמתתן, עד שאזכה על-ידי-זה לברר הטוב מן הרע, הכשר מן הפסול, הטהור מן הטמא, המתר מן האסור. ותזכני ללמוד בקדושה ובטהרה גדולה, ללמוד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה בקדושה גדולה, ואזכה להיות צדיק ולמדת באמת, ותזכני לשמירת ותקון הברית בכל הבחינות, בתכלית השלמות, לשמירת ברית עלאה ולשמירת ברית תתאה, בקדושה ובטהרה גדולה באמת: (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה ל"א)

סיפור

(ספר ימי מוהרנ"ת חלק ב' - סימנים קכט-קל)

... ובכל יום שבת קדש לא זזה הספינה ממקומה ולא היה לנו שום תבשיל בשבת קדש וגם יין לקדוש ולהבדלה לא היה לנו מחמת החיפזון הנ"ל וביום א' בבקר השכם התחילה הספינה לילך וביום שבת קדש הייתי מעט וביום א' נחלשתי הרבה ונתתי הקאות הרבה אבל ביום ב' עזרני השם יתברך שהתחלתי לשוב לאיתני קצת, אבל אף על פי כן לא הייתי בקו הבריאה בשלמות בכל הדרך הזה והכל מחמת טלטול הספינה שהיה קשה עלי רק הכל היה בחסד ולא הייתי מטל למשכב כמו בדרך מסטנבול לאלכסנדריא וזה היום יום ה' בערך שלש שעות קדם הלילה, התחילו לראות איזה יבשה:

והנה ביום חמישי הנוצר לעיל היינו לצידון, אבל באמת זאת היבשה היה מגבול עכו וביום ששי בבקר עברנו אצל עיר אחת מרחוק, ואמרו המאטראסין שהוא עכו אבל הקפיטאן לא רצה לעמוד שם כלל, ועברנו משם ואחר חצות יום ששי ערב שבת קדש באנו עוד אל עיר אחת ושם שלשל האנקיר, ועמד שם וזאת העיר הייתה צור, ונכספתי לירד שם כי הבנתי כי משם הדרך קרוב יותר לצפת תובב"א אבל לא ידעתי אם יש שם ישראלים, ונתעכבו על הספינה, ולא היה לנו שום דבר על שבת לפתת בו את הפת, כי-אם סוחרים [צנימים] (מטבעות) שיקח לי לחם חם ומיני קשואין בעיר, ובקשי גדול הבין הרמזים שלנו והביא לנו דברים הנוצרים לעיל והיה לנו בשבת מה לאכל ועמדה הספינה אצל צר עד אחר חצות ליל שבת קדש וכמו שתי שעות אחר חצות ליל שבת קדש, זזה הספינה ממקומה, והלכנו שתיים-עשרה שעות מצר לצידון ובאנו ביום שבת קדש כמו שתי שעות

אחר חצות היום לשפת עיר צידון, ושלשל האנקיר ועמדה הספינה ואמרו לנו הקפיטאן והמטראסין שנרד מיד, כי הם רוצים לילך מכאן לבירוט אבל אנחנו הפצרנו מאד שנתעכב על הספינה עד שיעבר שבת קדש, כדי שלא נצטרך לחלל שבת בטלטול החפצים ומעות וכיו' ובדחק גדול החרר למלאת רצוננו, ועמדנו על הספינה עד תחילת ליל מוצאי שבת וקדם שגמרתי ברכת המזון התחילו לחפז ולגרש אותנו, והקרחתי לירד בליל מוצאי שבת והיה לנו בתחילה מזה קצת צער, כי איך נכנס בלילה לעיר שאין לנו שום מכיר, ואין יודעין הלשון, והיכן נלון בלילה עם החפצים אבל מה יכלנו לעשות וסמכנו על השם יתברך שבודאי יעזר לנו גם עתה, כאשר עזר לנו עד הנה ותכף בבואנו סמוך להחוף, אזי באו תכף הערביים הנושאים לחטף המשאוי שלנו, כדרכם תמיד כי כל אחד מקדים עצמו כדי שהוא יקבל שכר ותכף נשאו החפצים שלנו אל הספר ותכף כשבאנו אל הספר בא לקראתנו איש אחד ישראל ובתחילה לא ידענו שהוא ישראל, ואחר כך נודע לנו שהוא ישראלי, וקרבו אותנו מאד ונתן לנו מקום סמוך לבית המכס להניח שם החפצים, וללון שם בלילה כי אי אפשר לנסע לעיר מחמת שלא היה שם בעל המכס שצריך לראות ולבדק אם אין לנו איזה סחורה וגם הביא לנו מחצלת ופרש לפנינו, והיה לנו מקום מנוחה ברוך השם ותכף נתקצבו אלינו איזה ישראלים ודברו עמנו, וקרבו אותנו מאד, ואמרו שיתנו לנו אכסניא טובה בחדר מיוחד שיש בחצר בית הכנסת בשביל אורחים והיה שם השמש ואמר שמחר בבקר יבוא ויכניס אותנו ואחר כך דברתי עמהם איך לוקחין בכאן משקה להבדלה, ובציודן אין בנמצא יין מחמת החם רק שכר ויין שרף והביא לי השמש יין-שרף ועלים של אילני לימונים (למונים) להריח והבדלתי, בעזרת השם יתברך: